

um.

225

50 lat Towarzystwa
Wioślarskiego
w Płocku

Biblioteka im. Zielińskich Towarzystwa Naukowego Płockiego

Tom. Naukow. Plockiego

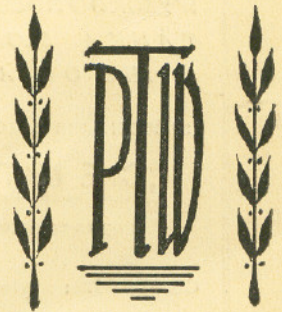
G 875

Biblioteka im. Zielińskich

1882

1932

Płock
Pap.

CEGIELNIA

MIROŚLAWA

Kozłakowskiego

W PŁOCKU

przy ulicy Warszawskiej 30

TEL 11-15. ——— TEL. 11-15.

DOSTARCZA wszelkie ilości

C E G Ł Y

*pełnej i dziurawki
oraz sączki.*

OKAZJA!

MAGAZYN BŁAWATNY

LUCYNY

Radaszkiwiczowej

PŁOCK, ul. P.O.W. 1, tel. 15-52

GOSTYNIN, ul. Rynek 5

podaje do wiadomości, że od dnia dzisiejszego urządza wyprzedaz posezonową materiałów letnich — jak:

jedwabie

acety

piki itp.

Znaczna niżka cen!

MASŁO ŚMIETANKOWE

SERY: śmietankowe

litewskie

holenderskie

trapistów

WYSOKO PROCENTOWA ŚMIETANKA SŁODKA I KWAŚNA

— *MLEKO GWARANTOWANE* —

SPÓŁDZIELNIA MLECZARSKA W PŁOCKU.

„CENTRALA“

z ograniczoną odpowiedzialnością

CENTRALA: Aleja 14-a, tel. 13.91

☞☞☞ SKLEP: P. O. W. 6. ☞☞☞

Płockie Biuro Techniczne

Inż. A. Michalskiego

PŁOCK, ul. Sienkiewicza 12, tel. 14-45

sklep ul. Tumska 12, tel. 14-54

Firma egzystuje od 1903 roku.

WYKONUJE: roboty wodociągowe, kanalizacyjne, centralne ogrzewania, betony, studnie artestyjskie i inne. Instalacje elektryczne: światło, siła, sygnalizacja dzwinkowa, naprawa radioodbiorników.

SPRZEDAŻ: sklep ul. Tumska 12, telefon 14-54 — radioodbiorniki, materiały elektrotechniczne i inne.

Towarzystwo Naukowe
Prochenn ofi'axaję autor

18/VII. 1937r.

L. Pajrow

50 LAT

TOWARZYSTWA WIOŚLARSKIEGO
W PŁOCKU

P Ł O C K

JEDNODNIÓWKA WYDANA PRZEZ TOW. WIOŚLARSKIE W PŁOCKU

1 9 3 7

DZIEJE TOWARZYSTWA WIOŚLARSKIEGO

W PŁOCKU

W roku 1882 zawiązało się w Płocku kółko złożone z 7-miu młodych ludzi, których łączyły poczęści interesy zawodowe, poczęści zaś uczucia sympatii, wśród których powstał projekt uprawiania na Wiśle sportu wodnego. W tym celu, za pieniądze składowe, pobudowano sobie łódź. Była to łódź płaskodenna — czterowiosłowa z desek sosnowych, ze sterem zakładanym na haki. Zamiast dulek do burt przytwierdzone były z każdej strony sztyfty, na które zakładano wiosła z piórami prostymi, kształtem swoim przypominające „drygawice“, jakie widzimy na tratwach. Łódź tę nazwano „ZULUS“.

W ślad za tą pierwszą grupą niebawem powstaje odrębna załoga złożona z 6-ciu osób, którzy budują sobie podobną łódź, dając jej nazwę „PŁOCCZANKA“.

Wkrótce jeden z amatorów zakupuje sobie jeszcze 1 łódź jednowiosłową, którą nazywa „MANIUSIA“.

W ten sposób na wodach płockich zorganizowane zostały trzy załogi, uprawiające z zapalem sport wodny, a mające za cel główny zawiązanie Towarzystwa Wioślarskiego na wzór istniejącego już Towarzystwa Warszawskiego, które oficjalnie zawiązane zostało w roku 1881.

Nie od rzeczy będzie przytoczyć nazwiska tych pierwszych pionierów sportu wodnego w Płocku:

- I grupa: 1. Bronisław Chudzyński,
2. Stanisław Chudzyński,
3. Wacław Bajer,
4. Eugeniusz Majewski,
5. Kazimierz Staszewski,
6. Antoni Maruszewski,
7. Jan Gierosiński.

- II grupa: 1. Honoriusz Wolski,
2. Władysław Robakiewicz,
3. Stanisław Mańkowski,
4. Stanisław Gebhardt,
5. Józef Jezierski,
6. Marian Kozarski.

Grupa „Zulusów“ płockich z r. 1883. St. Chudzyński, St. Mańkowski, Marian Kozarski, B. Chudzyński, J. Kowalewski, Wacław Bajer, St. Ratajski, H. Dunin-Wolski, S. Gebhardt, Al. Lohmann, K. Staszewski.

Starania o zatwierdzenie ustawy szło bardzo opornie, wobec nieprzejednanej postawy władz rosyjskich, które wszelkie towarzystwa i związki uważały za szkodliwe dla bezpieczeństwa państwa.

Wreszcie, w końcu roku 1884, dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności, udało się wioślarzom płockim skruszyć różne zapory i przeszkody stawiane przez administrację miejscową, a długie zabiegi i starania uwieńczone zostały w końcu wynikiem pomyślnym i dnia 18 marca 1885 roku

Pierwszy Prezes Towarzystwa Zbigniew Woźnicki wybrany przez Ogólne Zebranie dnia 3 maja 1885 r.

statut Towarzystwa zostaje zatwierdzony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Na ogólnym zebraniu odbytym dnia 3 maja 1885 r. w obecności 55 członków, zawiązane zostało

„TOWARZYSTWO WIOŚLARSKIE PŁOCKIE“.

W tym dniu wybrane też zostały władze Towarzystwa, a więc Komitet, Kontroler, Komisja Rewizyjna i Sternicy.

Komitet ukonstytuował się w następującym składzie:

Prezes — Zbigniew Woźnicki, Vice-Prezes — Ludwik Lewinsohn, Naczelnik przystani — Witosław Grzebski, Gospodarz lokalu — Kazimierz Staszewski, Skarbnik — Jan Ligowski, Sekretarz — Wacław Bajer, 7-my członek Komitetu — Piotr Potworowski.

Od tej znamiennej chwili następuje szybki rozwój Towarzystwa. Kierownicze stanowiska objęli ludzie poważni, cieszący się sympatią i szacunkiem społeczeństwa plockiego, oddani sprawie sportu, przeto liczba członków stale wzrasta. Śmiało można powiedzieć, że większa część elity intelektualnej miejscowego społeczeństwa polskiego figurowała na liście członków Towarzystwa.

Praca Komitetu ześrodkowuje się głównie w dwóch kierunkach: wybudowania przystani letniej na Wiśle i zakupienie nowych, bardziej odpowiadających wymaganiom sportowym, łodzi.

Grupa Członków Towarzystwa Wioślarskiego w Płocku z r. 1885 po uroczystym otwarciu nowowybudowanej przystani na Wiśle. Szmidecki, Grzebski, Skonieczny, Nieznański, Ligowski, Broniewski, Łapiński, Popielawski.

Już dnia 23 czerwca 1885 r. następuje uroczyste otwarcie nowowbudowanej przystani przy udziale okrągłej liczby 100 członków.

Odtąd potoczyło się dalej życie wioślarskie nad wielkimi wodami Wisły.

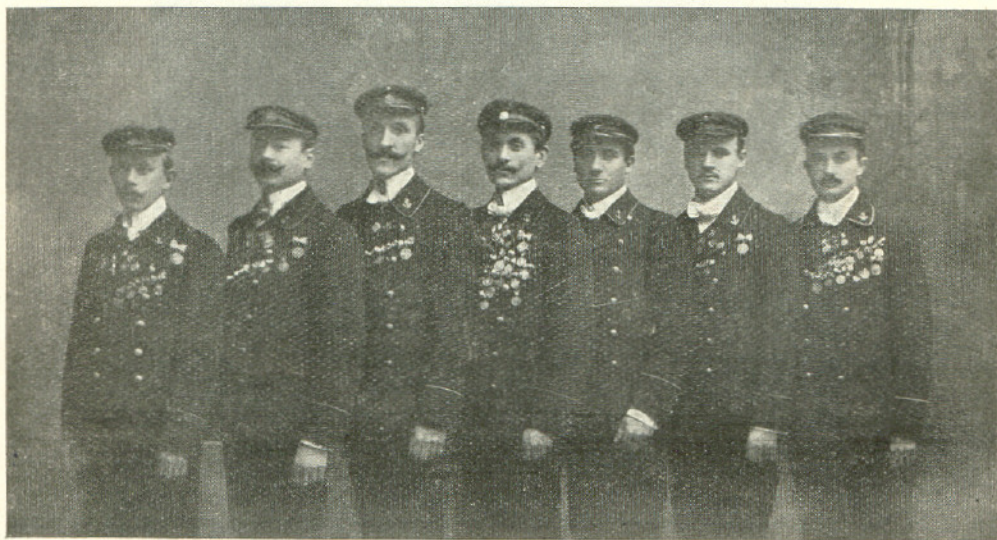
Wyniki są pod każdym względem dodatnie. Towarzystwo kierowane umiejętnie i energicznie, spełnia nie tylko swoje bezpośrednie zadania sportowe, ale służy jednocześnie jako ostoja polskości, podtrzymując ducha narodowego w ciężkich ówczesnych warunkach politycznych.

Poza wioślarstwem, członkowie Towarzystwa uprawiają w zimie sport łyżwiarski na prowadzonym własnym sumptem torze lodowym. W lokalu zimowym odbywają się zebrania towarzyskie, lekcje gimnastyki, śpiew chóralny, gra w bilard ma duże powodzenie; starsi członkowie zbierają się wieczorami na grę w karty.

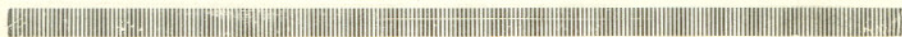
W roku 1894 nad bytem Towarzystwa Wioślarskiego w Płocku zawisła groźba likwidacji. Władze rosyjskie niechętnym okiem patrzące na jego społeczną działalność, nakazały zamknięcie zimowego lokalu w mieście, a z tym połączyło się silne ograniczenie całej działalności towarzyskiej. Narazie Komitet ulega przemocy, lokal zostaje zlikwidowany. Część ruchomości sprzedano, część przechowano, wierząc jednak niezłomnie, że z czasem uda się odzyskać prawa do życia klubowego.

Taki żywot pędzi Towarzystwo do roku 1906, kiedy znów zostało przywrócone prawo do posiadania własnego lokalu zimowego w mieście.

W ciągu tego okresu czasu praca sportowa nie ustaje ani na chwilę. Członkowie Towarzystwa poza regatami miejscowymi, biorą udział we

Zwycięska załoga Jubileuszowa z r. 1910: sternik Zygmunt Paprocki, wioślarze: W. Paprocki, W. Busse, B. Przybyszewski, J. Brecht, R. Lewenstein i J. Szylling.

wszystkich imprezach sportowych urządzanych w Warszawie, Krakowie, Włocławku, Łomży i Kaliszu.

W czasie wojny światowej życie Towarzystwa siłą rzeczy zostaje zahamowane. Lecz już na wiosnę roku 1919 łódzie Towarzystwa wydobyto

Przystań Towarzystwa wybudowana
po wojnie światowej.

z ukrycia, zostaje wybudowana po spaleniu nowa wspaniała przystań na Wiśle, i na nowo wypływają łódzie na fale Wisły, propagując wśród młodzieży jeden z najpiękniejszych i najsympatyczniejszych sportów wogóle.

Pierwsze załogi sześciowiosłówek pod sterem Lucjana Jabłońskiego i Zygmunta Paprockiego wypływające na wodę po okresie wojennym.

Załoga wioślarek pod sterem Zygmunta Paprockiego w rekordzie Płock — Dobrzyków — Płock.

Zwycięska załoga na regatach w Bydgoszczy pod sterem Konstantego Wojtulanisa z wioślarzami: Nowakiem, Dobrowolskim, Koźniewskim i Kawieckim. Delegat Towarzystwa Vice-Prezes Kazimierz Augustynowicz.

Dyplom zdobyty przez J. Kawieckiego i S. Łukaszewskiego na regatach Związkowych w Warszawie w r. 1932.

Przystań Towarzystwa Wioślarskiego w Płocku.

Jedyny z żyjących założycieli Towarzystwa i jego Członek Honorowy
Kazimierz Staszewski.

W roku bieżącym 1937 Towarzystwo obchodzi swój 50-cioletni JUBILEUSZ, odkładany kilkakrotnie od r. 1932 z powodu trudnych warunków finansowych.

W dniu 18 lipca odbędą się w Płocku regaty Jubileuszowe, na które spodziewany jest przyjazd delegatów od wszystkich istniejących w Polsce Towarzystw Wioślarskich.

Zarząd Towarzystwa Wioślarskiego w Płocku z r. 1937. Prezes — inż. Zdzisław Kornacki. Członkowie: Juliusz Kawiecki, Marian Koźniewski, Seweryn dr. Bonar-Zieliński, Mjr. Stanisław Stankiewicz, Bronisław Dobrzyński, Ryszard Sima, Stefan Pudlik, Marcei Sobociński.

Skład Zarządu i władz Towarzystwa wybranych na rok 1937 jest następujący:

Prezes — inż. Zdzisław Kornacki, Vice-Prezes — Juliusz Kawiecki, Skarbnik — Marian Koźniewski, Gospodarz lokalu — dr. Seweryn Bonar-Zieliński, Naczelnik przystani — Mjr. Stanisław Stankiewicz, Sekretarz — Marcei Sobociński, Księgowy — Stefan Pudlik. Bez teki — Bronisław Dobrzyński i Ryszard Sima.

K o m i s j a W y ś c i g o w a: Koźniewski Marian, Sobociński Marcei, Gudlach Henryk, Pawlikowska Zofia.

K o m i s j a R e w i z y j n a: Hajdukiewicz Stanisław, Piliczowski Julian, Cydzik Karol.

S ą d T o w a r z y s t w a: Kozielski Zygmunt, Dr. Bezkowicz Adam, Staszewski Kazimierz, Staszewski Jerzy, Koźlakowski Mirosław, Jagodziński Wacław.

W końcu roku 1936 Towarzystwo liczyło 96 członków.

Budżet Towarzystwa za rok 1936 wykazuje w przychodzie kwotę zł 9.829,55; w rozchodzie kwotę zł 9.812,36, remanent zatem na rok 1937 wynosi złotych 17 gr 19.

Majątek Towarzystwa składający się z przystani na Wiśle, łodzi, utensylii, umeblowania przystani i lokalu w mieście oceniony został na kwotę zł 78.059,20.

Łodzi Towarzystwo posiada sztuk 26, a mianowicie: 2 czwórki wyścigowe, 2 dwójki wyścigowe, 2 jedyńki (skify), 2 czwórki półwyścigowe, 2 dwójki półwyścigowe, 2 dwójki turystyczne, 4 jedyńki turystyczne (parówki), 1 czwórka turystyczna, 1 szóstka półwyścigowa, 2 kajaki, 4 żaglówki.

Po ciężkich przejściach wojennych, po rujnującej tabor Towarzystwa inwazji bolszewickiej, po ponownej odbudowie przystani spalonej po raz drugi dnia 3 listopada 1914 roku, Towarzystwo Wioślarskie w Płocku wychodzi zwycięsko ze wszystkich spadłych na nie katastrof.

Z chwilą odzyskania przez Polskę niepodległości, wioślarstwo płockie wchodzi w nowy okres bytowania. Minione lata stanowią dostatecznie wielki szmat czasu, aby na podstawie zsumowanej pracy można było zdać sobie sprawę zarówno z żywotności korporacji, jak również z roli jaką Towarzystwo odgrywało w społeczeństwie płockim.

Tą swoją żywotnością korzystnie wyróżnia się Towarzystwo Wioślarskie z powodów innych zrzeszeń. Kierownicy Towarzystwa w chwilach najcięższych nie tracili energii, wależyli wytrwale o byt, poważnie nieraz zachwiany, tej pożytecznej sportowo i społecznie instytucji.

Kronika Towarzystwa zawiera nie tylko dzieje placówki wybitnie sportowej, lecz zarazem ośrodka w którym, przez długie lata niewoli politycznej, koncentrowało się życie towarzyskie miasta.

W czasie kiedy życie zbiorowe ulegało zanikowi, ukazanie się wioślarzy na widowni, wytworzyło typ osobnika poczuwającego się do pracy zbiorowej dla dobra ogółu i do odpowiedzialności wobec społeczeństwa.

Nie zasklepiając się w ramach wioślarstwa jedynie, wioślarze płocki przyczyniali się do krzewienia innych sportów, jak pływanie, łyżwiarstwo i gimnastyka. Współżycie towarzyskie wyrażało się w pogadankach, odczytach, wieczornicach, balach, wycieczkach w dalsze okolice, majówkach zespołowych. I dziedziny piękna Towarzystwa Wioślarskie nie pozostało odłogiem, dowodem czego urządzone często koncerty z udziałem nie tylko sił miejscowych lecz i zapraszanych artystów warszawskich. Przedstawienia amatorskie i zespół śpiewaczy wioślarski „Duda“ a także i wiele jeszcze innych objawów życia towarzyskiego spajały silnymi węzłami członków tej instytucji ze społeczeństwem i odwrotnie.

Sport wioślarski zdobył sobie i zdobywa coraz bardziej w ostatnich latach prawo obywatelstwa. Sport ten wychowuje pokolenie ludzi czynnych i zdolnych do walki, sport wychowuje także obywatela żołnierza, gotowego w każdej chwili poświęcić życie w obronie swej Odrodzonej Ojczyzny.

Doświadczenia lat ubiegłych, pozwalają się patrzeć w przyszłość z wiarą i ufnością i przekonaniem, że wysiłki w pracy zapewnią umiłowanemu Towarzystwu dalsze powodzenie i znajdą poparcie najszerszych warstw społeczeństwa.

Spółeczeństwo oczekuje od wiosłarzy płoekich dalszych sukcesów w sporcie rozumiejąc, iż jest to jeden z najzdrowszych i najbardziej pociągających sportów, krzepiących fizycznie i uszlachetniających moralnie, a posiadających przy tym i cele ogólnopanaństwowe.

Jakże to pięknie scharakteryzował ponęty wiosłarstwa poeta nasz Henryk Zbierzchowski:

A czy znasz ty bracie młody,
Lazurowe nasze wody?
Wiosła pluszczą, wiosła dzwonią,
Pochyliłeś się nad tonią,
W wodne patrzysz się odbicie:
Widzisz piękne młode życie,
Widzisz uśmiech na swej twarzy,
Którym cię natura darzy
I w muskułów mocnym chrzęście
Czujesz swej młodości szczęście!"

Źródła: roczniki „Korespondent Płocki“, „Życie Mazowsza“, „Wiosłarz“ i „Sport Wodny“, akta i protokoły Towarzystwa.

GENEZA WIOŚLARSTWA

Wiosłarstwo, jako środek lokomocji wodnej, sięga bez wątpienia czasów przedhistorycznych, już bowiem wówczas człowiek pierwotny, osiedliwszy się nad wodą, używał niezawodnie, do przebywania tej naturalnej drogi komunikacyjnej, wydrążonego kloca lub drzewa, powiązanego w tratwę.

Wiosłowanie zatem istniało od czasów niepamiętnych, uprawiano je jednak raczej jako przemysł, posiłkując się wiosłami długimi, przy pomocy których wprawiano ten rodzaj pierwotnej łodzi w ruch przez odpychanie się o brzeg lub o dno rzeki.

Wiosłowanie w pozycji siedzącej, za pomocą zagarniania wody, było pierwotnie nieznanie i początek tego sposobu wiosłowania nastąpił znacznie później.

Jeżeli chodzi o wioślarstwo zawodnicze, to pierwsze ślady, w postaci wizerunków łodzi „igrzyskowych“, znajdujemy w wykopaliskach staroegipskich i fenickich. Następnie mamy wzmianki o zawodach łodzi w do-
szłych do nas księgach greckich i rzymskich poetów. Naturalnie, zawody
powyższe nosiły inny zupełnie, niż dzisiejsze, charakter: wiosłowali nie-
wolnicy, a laury zbierali ich panowie.

Znacznie później, wraz z rozwojem morskiej żeglugi — jak wspomi-
niają stare kroniki — urządzano w miastach portowych zawody maryna-
rzy okrętowych na dużych łodziach, utrzymujących komunikację między
brzegiem a okrętem.

Prawdopodobnie zawody tego rodzaju nasunęły w Anglii myśl
racjonalnego amatorskiego wioślarstwa. Ścisłe czasu rozwinięcia się tej
idei określić niepodobna. Przypuszczalna data — początek XIX wieku.

W roku 1829 odbywają się pierwsze regaty międzyuniwersyteckie
„Oxforde“ i „Cambridge“. Rok 1839 przynosi regaty w słynnym obecnie
Henley. Od tego czasu rozpoczyna wioślarstwo swój triumfalny pochód
przez cały prawie świat.

Powstają takie kluby, jak amerykańskiego uniwersytetu Yale, Ro-
wing Club w Paryżu, Club Nereus w Holandii; wioślarze Niemiec, Belgii,
Skandynawii, Danii, Austrii, Węgier, Czechosłowacji i innych narodów
imponują już wyrobieniem i klasą łodzi.

W Polsce początek amatorskiego wioślarstwa przypada na 7 dziesię-
ciolecie ubiegłego stulecia, kiedy kilku młodych warszawiaków, nabywszy
łódź typu hamburskiego, rozpoczęli przejażdżki po Wiśle, za przykładem
ulanów armii rosyjskiej, którzy sprowadzili sobie 2 łodzie z Hamburga
i dokonywali na nich spacerów po Łazienkowskich stawach.

Ta zatem nieliczna garstka młodzieży polskiej, która z przekonania
do istniejącego już od r. 1877, niemieckiego „Yacht Clubu“ należeć nie
chciała, uważana być winna za właściwych pionierów sportu wioślarskie-
go w Polsce. Na czele tej grupy amatorów stali: Antoni Chojnaeki, Wła-
dysław Deniszczuk i inni. W owym to czasie wszedł do składu tego stowa-
rzystwa człowiek dzielny i energiczny, dr. Henryk Stankiewicz, który,
po zalegalizowaniu przez władze rosyjskie w czerwcu 1882 roku statutu,
został pierwszym Prezesem Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego.
Drugie w Polsce Towarzystwo Wioślarskie powstaje w roku 1882 w Płoc-
ku. Dalej idą miasta: Włocławek, Kalisz, Łomża, Konin, Pułtusk. Poza
Królestwem Polskim, istniał Klub Wioślarski w Wilnie. W zaborze pru-
skim: Klub Wioślarski z r. 1904, Poznańskie Tow. Wioślarskie „Tryton“,
Klub Wioślarski „Vistula“ (obecnie Gopło) i Kruszwica. W zaborze
austriackim: Oddział Wioślarski „Sokół“ w Krakowie, Sekeja Wioślarska
Czernichów, Towarzystwo Wioślarskie Nowy Sącz.

Na terenie Rosji istniał oddział wioślarski przy Polskim Towarzy-
stwie Gimnastycznym w Kijowie.

Sport wioślarski uprawiany bywa w trojakiiej postaci.

Najstarszą jest pierwotna jego forma, mająca przede wszystkim charakter **spacerowy**. Spacerury powoli się przedłużały, przyjmując formę wycieczek, przeradzając się w następstwie w **turystykę wodną**. Trzecią i ostatnią jego postacią jest wioślarstwo już ściśle sportowe, **zawodnicze**.

Sport wioślarski w Polsce, na którego rozwój rządy zaboreze spoglądały tak niechętnie, widząc w nim niebezpieczeństwo polityczne, jest mocno w swym postępie spóźniony, od chwili jednak odzyskania niepodległości Ojczyzny, począł rozwijać się bujnie.

Wioślarstwo zatem, jako sport nie ma sobie równego. Czyni człowieka wolnym, zbliża go do natury, wyrabia wszechstronnie fizycznie, podnosi odporność, stwarza hart ciała i duszy. Wioślarstwo to ideał sportów.

Źródła: „Wioślarz Polski i „Sport Wodny“.

LISTA

Członków Towarzystwa Wioślarskiego w Płocku na dz. 1-go lipca 1937 r.

1. Awerynówna Elżbieta	29. Gaworski Mieczysław
2. Bachurzewski Kazimierz	30. Hajdukiewicz Stanisław
3. Baranowski Antoni	31. Hajdukiewiczowa Lucyna
4. Beczkowicz Adam	32. Hołyński Włodzimierz
5. Betleyowa Stanisława	33. Jagodzińska Zofia
6. Brendel Napoleon	34. Jagodziński Wacław
7. Brudzińska Stanisława	35. Jachno Edmund
8. Borowski Wiesław	36. Jachnis Michał
9. Borkowski Mikołaj	37. Jagodziński Stefan
10. Bonar-Zieliński Seweryn	38. Janczewski Florian
11. Burska Tamara	39. Kawiecki Juliusz
12. Bronarski Eugeniusz	40. Kawiecka Anna
13. Chrostowski Tadeusz	41. Kestianis Karol
14. Czerwiński Julian	42. Kozielski Mateusz
15. Cydzik Karol	43. Kozielski Zygmunt
16. Cichocka Irena	44. Koźniewski Marian
17. Chybiński Stanisław	45. Koźlakowski Mirosław
18. Cendrowski Jerzy	46. Kornacka Zofia
19. Detrych Bolesław	47. Kornacki Zdzisław
20. Dobrzyński Bronisław	48. Królikowski W.
21. Dutkowski Stefan	49. Kuferska Henryka
22. Fercho August	50. Krzętowski W.
23. Forbert Leon	51. Leśniewski Józef
24. Godecki Tomasz	52. Lewensztejn Roman
25. Guszowski Kazimierz	53. Łukaszewski Stanisław
26. Gessek Eugeniusz	54. Morawski Bernard
27. Grecki Henryk	55. Morawska Jadwiga
28. Gundlach Henryk	56. Maciejowski Zygmunt

57. Malinowski Zbigniew	84. Stankiewiczowa L.
58. Nowakówna Aurelia	85. Stankiewicz Stanisław
59. Olszewski Jan	86. Słomiński Tadeusz
60. Paprocki Zygmunt	87. Ks. Świdzki Leonard
61. Piliczowski Julian	88. Świątkowski Kaz.
62. Płoski Józef	89. Todtleben Stanisław
63. Piechowski Zygmunt	90. Trautman Edward
64. Piotrowski Romuald	91. Trzeciak Zygmunt
65. Pudlik Stefan	92. Tyc Antoni
66. Przymanowski Stanisław	93. Tyc Stanisław
67. Przygodzki Bogusław	94. Tomaszewski Jan
68. Perzyński Bronisław	95. Szczycińska Halina
69. Pawłowski Witold	96. Szczyciński Władysław
70. Pawlikowska Zofia	97. Wiśniewski Feliks
71. Piasecki Waław	98. Wojciechowski Stanisław
72. Ratajski Stanisław	99. Woltersdorfowa Emma
73. Rogalewicz Kazimierz	100. Woltersdorf Zygmunt
74. Staniszevska M.	101. Węgleńska Zofia
75. Staniszewski R.	102. Wierciński Eugeniusz
76. Sianko Benedykt	103. Waśniewski Janusz
77. Sikorski Ignacy	104. Waliński L.
78. Sobociński Marceli	105. Wyczański Kazimierz
79. Smereczański Jan	106. Wasiak Stanisław
80. Śmigiełski Mieczysław	107. Ziegler Ryszard
81. Staszewski Jerzy	108. Zwadło Hieronim
82. Simowa Wanda	109. Żochowski Romuald.
83. Sima Ryszard	

PROGRAM UROCZYSTOŚCI

obchodu 50-lecia istnienia Towarzystwa Wioślarskiego w Płocku.

<i>dn. 17 lipca, sobota</i> <i>godz. 15 — 19</i> <i>godz. 20 — 22</i> <i>dn. 18 lipca, niedziela</i> <i>godz. 9</i> <i>godz. 15 — 20</i> <i>godz. 20.30—21</i> <i>godz. 21.30</i> <i>godz. 23</i>	<i>przedbiegi regat jubileuszowych</i> <i>uroczysta akademja w teatrze miejskim</i> <i>nabożeństwo w kościele katedralnym z udziałem delegatów wszystkich Towarzystw ze sztandarami</i> <i>regaty jubileuszowe — międzyklubowe</i> <i>rozdanie nagród</i> <i>wspólna kolacja</i> <i>wieczornica</i>

PROGRAM

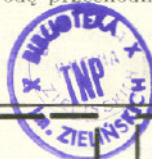
REGAT JUBILEUSZOWYCH TOW. WIOŚLARSKIEGO W PŁOCKU.

w dniu 18 lipca 1937 roku.

- Bieg I — **Czwórki nowicjuszów.** Bieg o nagrodę przechodnią ofiarowaną przez p. Niklewicza, Dyr. Banku Polskiego.
- Bieg II — **Jedynki nowicjuszów.** Bieg o nagrodę przechodnią p. Luby Stankiewiczowej.
- Bieg III — **Dwójki.** Bieg o nagrodę przechodnią Komunalnej Kasy Oszczędności w Płocku.
- Bieg IV — **Czwórki półwyścig.** Bieg o nagrodę przechodnią firmy „B-cia Detrychowię“ w Płocku.
- Bieg V — **Czwórki młodszych.** Bieg o nagrodę przechodnią Zarządu Miejskiego w Płocku.
- Bieg VI — **Jedynki młodszych.**
- Bieg VII — **Dwójki bez sternika.** Bieg o nagrodę przechodnią p. Nowotówny.
- Bieg VIII — **Czwórki półwyścig. dla wioślarzy, którzy do dn. 31. XII. 1936 r. nie wygrali biegu.** Bieg o nagrodę przechodnią Prezesa T-wa inż. Zdzisława Kornackiego.
- Bieg IX — **Jedynki.** Bieg o nagrodę przechodnią Komisji Wyścigowej.
- Bieg X — **Ósemki.** Bieg o nagrodę przechodnią Wydziału Powiatowego w Płocku.
- Bieg XI — **Dwójki półwyścigowe pań.**
- Bieg XII — **Czwórki.** Bieg o nagrodę przechodnią T-wa Wioślarskiego.

Zebrał i opracował Z. Paprocki.

Płock, dnia 2. VII. 1937 r.

6.825

J. Leśniewski

PŁOCK

Skład win, spirytualii, towarów kolonialnych i delikatesów

Kościuszki nr. 1, tel. 14-92.

Winiarnia i Restauracja
Kościuszki Nr. 1, tel. 14-92.

Kawiarnia KAP na tarasie obok Teatru z pięknym widokiem na Wisłę, wieczorem codziennie dancing, tel. 15-59.

Wszyscy w Płocku
i na Mazowszu czytają codzienne pismo płockie —

„GŁOS
MAZOWIECKI”.

Zakład Fotograficzny

U. Sobieraj

Płock, ul. P. O. W. 5

Wykonywa wszelkie prace fotograficzne.

Skład Materiałów Aptecznych, Perfumerii, Farb i Artykułów technicznych

R. Żochowskiego

w Płocku, ul. POW. nr. 5. Telefon nr. 12-09.

Poleca: kremy i olejki do smarowania ciała podczas plażowania i jazdy łodzią

W. BAJENKIEWICZ

w Płocku, Nowy Rynek 4

Telefon № 10-34

R-ki czekowe } w KKO 48
 } w PKO. 66-508

Sprzedaż Narzędzi
i Towarów Rolnicz.

Nawozy sztuczne.

Węgiel, Cement.

Ceny bezkonkurencyjne.

DOM HANDLOWY

„MARIANOWIE LEWANDOWSCY“

W PŁOCKU

Mamy zaszczyt zawiadomić naszych Szanownych Odbiorców, że

W DNIU 1-go LIPCA 1937 R.

firma nasza przeniesiona została z ulicy Grodzkiej do nowego lokalu po BANKU SPÓŁDZIELCZYM w PŁOCKU, róg Tumskiej i P.O.W., (dawna Kolegialna 2).

Polecając sę nadal łaskawej pamięci pozostajemy z wysokim poważaniem

MARIANOSTWO LEWANDOWSCY.

Kwiaty cięte i doniczkowe

Wiązanki ślubne — Koszyczki imienin. — Wieńce

rośliny dekoracyjne na bale,
akademie i wszelkie uroczystości

poleca

ZAKŁAD OGRODNICZY

Kazimierza Nowaka

dawniej H. Lillienthala

Płock, ul. P. O. W. 26, telefon 12-38.

SKŁAD APTECZNY

Ignacego Sikorskiego

Płock, ul. Tumska 8a, tel. 13-75

poleca:

artykuły plażowe oraz
różne nowości sezonowe
w wielkim wyborze.

Obsługa szybka i dokładna.

Halladin, Gorski i S-ka

PŁOCK, ul. Kościuszki nr. 4, tel. 13-10 i 13-11

Przedstawicielstwo
samochodów „Polski Fiat“

poleca samochody osobowe, ciężarowe różnych typów i na dogodnych warunkach kredytowych.

Ceny ściśle fabryczne.

NA SKŁADZIE: opony i dętki, części zamienne do samochodów Forda, Chevroleta, Fiata i innych, akcesoria samochodowe, oleje i smary.

Ceny konkurencyjne.

Zastępstwo wszechświatowych marek agielskich motocykli: Royal Enfield, Norton A. J. S.
Ceny od zł. 1625. Dogodne warunki płatności.

Chrześcijańska pracownia

artystyczno rytownicza

i zegarmistrzowska

F. Stec i F. Litawiński

w PŁOCKU, ul. Grodzka (dłom Muzeum Przyrod)

WYKONUJE: Monogramy—Herby emaliowane
Tabliczki mosiężne na drzwi—Gwoździe do sztandarów—Oznaki dla towarzystw—Meble i żetony sportowe—Grawury, dedykacje—Biżuterie. Srebrzenie, złocenie i reperacje naczyń liturgicznych i wszelkich sprzętów kościelnych. Solidna naprawa zegarków.

Ceny reklamowe.

Chcesz mieć dobrze skrojone i uszyte

Futro, Palto, Garnitur, Smoking, Frak

to tylko

w Zakładzie Krawieckim

Kazimierza Chęckiego

Płock, ul. Sienkiewicza 11. Ceny przystępne.

Hotel Angielski i Restauracja pod kier. K. Kestianisa

Płock, ul. Tumska nr. 9. Telefon nr. 14-18.

Poleca obiady klubowe z 3 dań łącznie z usługą zł. 1.50. Nowalje sezonowe. Sale do przyjęć, pokoje od zł. 3.50. Ceny przystępne.

Najstarsza firma egzystuje od 1870 r.

najmilszą

najtańszą

rozrywką

jest

K I N O

Dobrowe filmy, tygodniki aktualności, zabawne kreskówki, piękne dodatki itd.

wyświetlają stale kinoteatry

NOWOŚCI i SFINKS

Kościuszki 5

P. O. W. 20

OKRĘGOWA SPÓŁDZIELNIA
SPOŻYWCÓW

„ZGODA”

w Płocku, ul. Sienkiewicza 12 (drm własny)

tel. 14-63.

Rok założenia 1870.

PROWADZI DZIAŁY:

KOLONIALNE
BŁAWATNY
ŻELAZNY
SKŁAD OPAŁU

NAWOZÓW SZTUCZNYCH
PIEKARNIĘ MECHANICZNĄ
KASĘ WKŁADÓW OSZCZĘDN.

Komunalna Kasa Oszczędności

pow. Płockiego w Płocku
Plac Marsz. Piłsudskiego nr. 2,
telefon nr. 10-43.

K. K. O.

Przyjmuje wkłady oszczędnościowe
od 1-go złotego.

Otwiera rachunki czekowe i bie-
żące.

Udziela kredytu, załatwia zlecenia
giełdowe, przyjmuje inkaso

KASA PŁACI:

od wkładów 4°/₁₀ — 6¹/₂^o/₁₀

Na rachunkach czekowych od 2 do 3°/₁₀.

Wkładów ponad 1.200.000.

Zapewnia bezpieczeństwo,
przynosi korzyści,
przestrzega tajemnice.

SKŁAD

i WYTWÓRNIA MEBLI

Stefan Dutkowski

PŁOCK, ul. P. O. W. nr. 7

Meble stylowe

i nowoczesne

Urządzenia biurowe

szkolne i sklepowe

Artystyczne prace

kościelne

Wykonanie całych

wnętrz mieszkań

Meble pojedyncze

Ceny bardzo niskie! Wykończenie solidne!

Najnowsze badania nad na-
szym odżywianiem doprowa-
dziły do powstania nowej ga-
łęzi wiedzy **dietetyki**.

Racjonalne prowadzenie ku-
chni według wskazań die-
tetyki, możliwe jest tylko
przy pomocy

kuchni elektrycznej,

piekarnika elektrycz.,

i specjaln. naczyń.

Informacje:

Biurowi Elektrowni Miejskiej w Płocku
ulica Zduńska 1; w godz. od 8—15;
w soboty do 13¹/₂. Tel. 15-23.